

“In den Doenkere Zeswekentocht” Ingericht door onze eigen Rustige Bosstappers op vrijdag 30 december 2011

De titel zou kunnen doen vermoeden dat het hier om een avondwandeling ging, niets is echter minder waar. Op een blauwe maandag moet het bestuur een lumin(e)us idee gehad hebben om tussen Kerstmis en Nieuwjaar en niet omgekeerd een weekdagwandeloctocht in te richten. Het was dan ook afwachten hoe de wandelaars zouden reageren. De wandeling bestond uit drie lussen, een eerste lus van 7,7 km, een tweede lus van 4,6 km en een derde lus van 6,3 km met telkens rust in de startzaal.

De start had plaats in zaal Sarkoheem in Zerkegem. Het was van in de vroege morgen al behoorlijk druk in de zaal met kleurig uitgedoste wandelaars, een eerste lichtpuntje in de duisternis, dus dat beloofde veel goeds voor deze dag. De naam Sarkoheem en in feite ook Zerkegem, dankt eigenlijk haar naam aan één van de Franken (Sarko) die zich hier zou gevestigd hebben. Zijn kinderen noemde men Sarkingen, terwijl hun nederzetting of heem de naam Sarkinghem meekreeg. De schriftelijke bronnen vermelden verschillende schrijfwijzen, o.a. Zarkenghem in 961, Sarkenghem in 1089, Zerkenghem in 1285 en Zerkeghem in 1335. We kozen voor lus 1 en 2. Men had regen voorspeld, voornamelijk na de middag, maar die bleef gelukkig achterwege. In de voormiddag waren er nog wat brede

opklaringen, na de middag kwam er wat bewolking opzetten maar het bleef droog. Weermannen en – vrouwen op de diverse zenders, ze zitten er wel eens glad naast. De frisse lucht verkoelde enigszins mijn gezicht maar toch was het een heerlijk weertje om in te wandelen. Onmiddellijk na de start draaiden we “als een leeuw in een kooi” rechtsaf langsheen de St. Vedastuskerk. Deze kerk werd in 1871 opgetrokken. Het koor en het oostelijke gedeelte stammen uit de gotische periode. Het westelijke gedeelte en de vierkante toren zijn recenter. Naast de patroonheilige St-Vedastus bestaat er een volksdevotie tot de H. Antonius, dus wordt hier ook St. Antonius-met-zijn-zwijntje vereerd. Het houten beeld van deze heilige werd rond 1840 uit het kasteel te Izegem of Roeselare met een kruiwagen naar Zerkegem gebracht. Daarna komen we bij een splitsing aan, lus 1 wordt naar rechts gezonden langs een brede baan om vervolgens een hobbelige aardeweg te worden ingestuurd die daarna overgaat in een smal paadje. We volgen geruime tijd dit pad alsook een stukje weide (“de weide is de moeder van de akker”) en komen dan op de Duineweg terecht. Na het dwarsen van een zeer drukke baan gaat het dan in de richting van het natuurdomein De Hoge Dijken en het natuurcentrum De Grote Zaagbek. Het domein De Hoge Dijken kwam tot stand door de zandwinning die nodig was voor de aanleg van de autoweg Jabbeke-Veurne (1973-1976). Dit domein groeide snel uit tot een belangrijke voedsel- en rustplaats voor watervogels. In 1986 werd beslist het gebied uit te bouwen tot een natuureducatief centrum, met mogelijkheid tot stille recreatie (natuurbeleving, wandelen en hengelen). Jaarlijks overwinteren tot 6.000 vogels in en om het domein, bij strenge winters loopt dit soms op tot 10.000 eenden en ganzen. Vooral voor de smient, de wintertaling en de slobeend vormen De Hoge Dijken een belangrijk overwinteringsgebied. Een buitenbeentje is zeker de grote zaagbek die hier een jaarlijkse overwinteraar is. Jaarlijks overzomeren hier steeds meer volwassen aalscholvers, wat wijst op mogelijke broedgevallen van deze soort in de nabije toekomst. Naast de vogels is er eveneens een grote rijkdom aan vlinders, planten, bomen en struiken. Kleine zanderige paadjes slingeren zich een weg rond deze immense waterplas. Kilometers lang was het genieten van deze fauna en flora. Louis Neefs zong ooit: “Laat ons een plek die nog groen is, vergeet

De Grote Zaagbek

voor een keer hoeveel een miljoen is, de wereld moet nog een eeuwigheid mee”. Na dit prachtig natuurdomein te hebben doorkruist dwarsen we daarna een drukke baan en wandelen dan de Maalderijstraat in, we stappen gezwind rechtdoor, missen een bordje maar worden vrijwel onmiddellijk en terecht teruggefloten door enkele wakkere burgers, keren op onze stappen terug om dan vervolgens via het voetbalterrein van VKSO Zerkegem richting controlepost te wandelen, ergens geeft een thermometer hier 7 graden aan. Na 7,7 km bereiken we onze rustpost waar we de tijd namen om van een lekkere kop koffie en een kasteelbierje te genieten.

Na het verlaten van onze rustpost kozen we dan voor lus 2 over een afstand van 4,6 km. Eerst worden we het prachtige dorpspark ingestuurd die uitloopt in een nieuwe woonwijk. Aan een gezapig tempo stappen we dan verder langsheen landelijke wegen. Links en rechts van ons bemerken we vele akkers die er vrijwel allemaal kaal en verlaten bijliggen in tegenstelling tot verleden jaar waar rond deze tijd sneeuw, ijs en vorst onze regio teisterden. Een zwerm spreuwen vloog boven ons hoofd en streken neer in een boom vlakbij een boerderij, ze kwetterden naar elkaar, het gekwetter werd luider en luider, we luisterden, en opeens waren ze allemaal in één keer stil en... vlogen naar een volgende boom... allemaal tegelijk, waar het gekwetter zich herhaalde. We dwarsen nu een drukke baan en volgen dan de Lanestraat met rechts van de weg een klein kapelletje. Vervolgens gaat het stilaan richting aankomst die we bereiken na goed een uur te hebben gewandeld over dit tweede gedeelte. De geur van verse koffie en pannenkoeken kwam ons tegemoet.

In de zaal was het behoorlijk druk. Als lid van de wandelclub RBS hadden we recht op een gratis consumptie welke we natuurlijk niet aan ons lieten voorbijgaan. De keuze viel op een Hasseltse koffie en een geurende kop koffie met een pannenkoek. Even een blik geworpen in de zaal, niemand bracht het terug, om vast te stellen dat een grote groep leden van Neos Jabbeke hadden meegedaan aan deze tocht. Aan de blijde gezichten van de bestuursleden en zeker aan dit van onze voorzitter Marie-Paule was het te zien dat deze wandeltocht een groot succes was geworden, er waren niet minder dan 1037 wandelaars komen opdagen.

Dank aan het bestuur en de inrichters voor deze mooie tocht, ook aan de vele vrijwilligers want zonder hen zou het haast niet mogelijk zijn om zo'n tocht tot een goed einde te brengen, mijn dank gaat ook uit naar de l(ei) (ij)dende barkeeper, die zoals altijd zijn taak tot in de puntjes verzorgde, een naam noemen is hier echt overbodig.

Ter voorkoming van brand in het bedrijf: arbeiders met brandend maagzuur mogen dit gebouw niet betreden.

Tuur

**Bij de medewerkers en bestuur vreugde na een succesvolle
"1ste Doenkere Zeswekentocht" met een toast op het nieuwe jaar**